

Projekt

z dnia 31 stycznia 2022 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W CHĘCINACH**

z dnia 2022 r.

w sprawie nadania nazwy drodze na terenie miasta Chęciny obr. 0001

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372; zm.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1834) w związku z art. 8 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1376; zm.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1005 i poz. 1595, M. P. z 2021 r. poz. 876) Rada Miejska w Chęcinach uchwala co następuje:

§ 1. Drodze wewnętrznej, położonej w miejscowości Chęciny obr. 0001, usytuowanej na nieruchomości stanowiącej własność osób fizycznych, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków numerem działki: 864/2 o powierzchni 0,2540 ha, nadaje się nazwę ulicy: „Brygady Świętokrzyskiej NSZ”

§ 2. Szczegółowy przebieg ulicy określonej w § 1 przedstawia mapa orientacyjna, stanowiąca załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

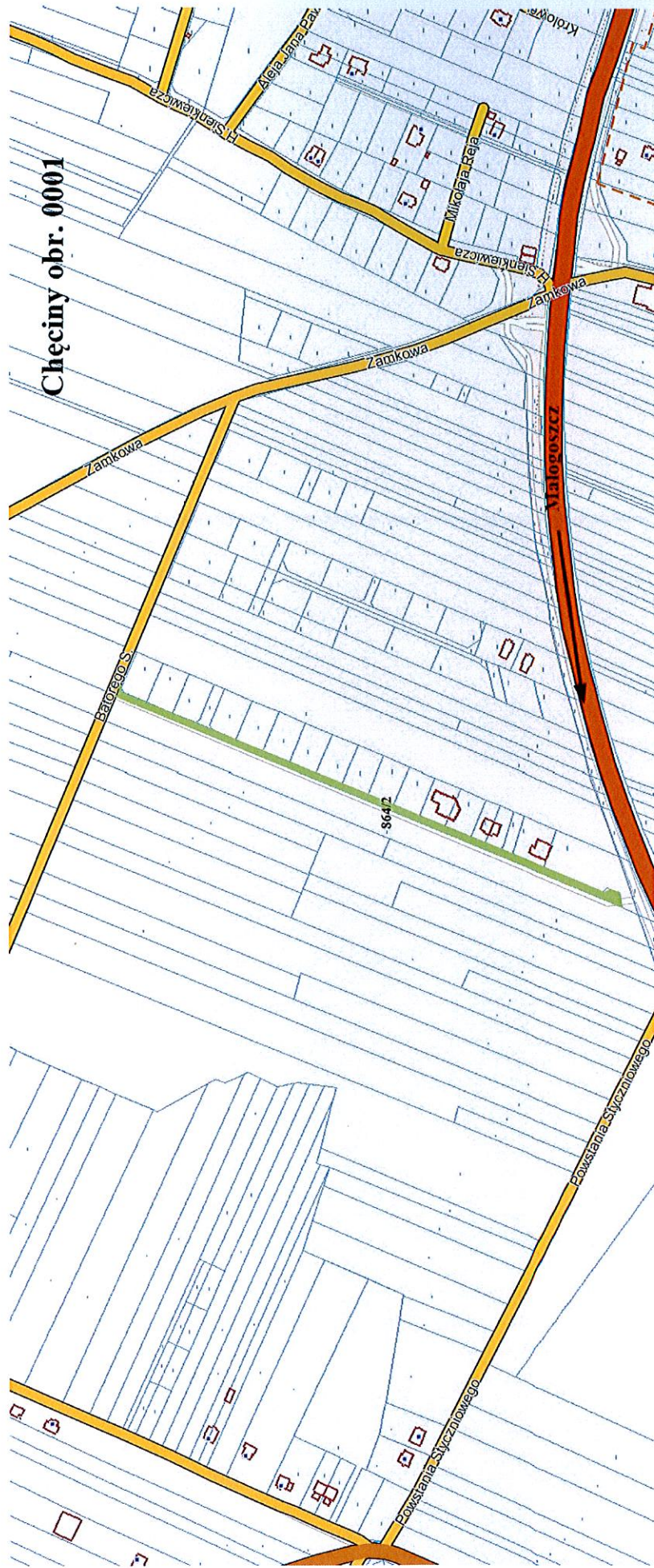
§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Chęciny.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

**KONRAD KOKOWSKI
ADWOKAT**

Załącznik do Uchwały Nr
Rady Miejskiej w Chęcinach
z dnia.....2022 r.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 8 ust. 1 i ust. 1a ustawy o drogach publicznych do kompetencji Rady Miejskiej należy nadawanie nazw ulicom i placom, które są drogami publicznymi lub nadawania nazw drogom wewnętrznym.

Drogami wewnętrznymi w rozumieniu ustawy o drogach publicznych są drogi niezaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg.

Nieruchomość oznaczona numerem działki 864/2 położona w Chęcinach obr. 01 stanowiąca drogę dojazdową do nieruchomości, stanowi własność osób fizycznych. Jeden ze współwłaścicieli wyżej opisanej działki, wniósł do tutejszego urzędu wniosek o nadanie jej nazwy. Wnioskodawca zaproponował nazwę ul. Brygady Świętokrzyskiej NSZ.

Zgodnie z informacją zawartą na stronie Instytutu Pamięci Narodowej Brygada Świętokrzyska NSZ była jedną z największych formacji partyzanckich działających na ziemiach polskich. Jej żołnierze walczyli równocześnie z okupantem niemieckim i z podziemiem komunistycznym, odrzucającym legalne polskie władze na uchodźstwie i stanowiącym awangardę nowej, sowieckiej okupacji. Dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności i umiejętnej dyplomacji dowódców całej jednostce udało się przedostać na Zachód, unikając rozbicia i ze strony Wehrmachtu czy Waffen SS, i Armii Czerwonej. Była także jedynym oddziałem polskiego podziemia niepodległościowego, który nawiązał kontakt taktyczny z wojskami zachodnich aliantów, wszedł w ich skład i współdziałał taktycznie w walce z Niemcami w ostatnich dniach II wojny światowej.

Jednostka powstała 11 sierpnia 1944 r. w majątku Lasocin. Brygada Świętokrzyska NSZ prowadziła działania przeciwko Niemcom. Miały one charakter ograniczony i sprowadzały się do samoobrony, ochrony ludności przed represjami i akcjami pacyfikacyjnymi oraz zaopatrzenia w broń i materiały wojskowe. Żołnierze NSZ stoczyli kilkadziesiąt walk i potyczek zarówno z oddziałami żandarmerii, Wehrmachtu, w tym Luftwaffe, jak i kolaboracyjnymi formacjami: ukraińskim Schutzmannschaft i turkiestańskim Ostlegionen. Podczas jednej z bitew (27 sierpnia 1944) Brygada stoczyła walkę z oddziałem zwiadowczym złożonym z żołnierzy Ostlegionen, wspieranych ogniem przez pociąg pancerny. Miesiąc później, 20 września pod Cacowem stoczyła bitwę z oddziałem Niemców w sile ok. 400 żołnierzy Luftwaffe i ok. 100 żandarmów. Prowadziła również akcje przeciwko oddziałom komunistycznym, będącym sowiecką agenturą. W historii działań Brygady Świętokrzyskiej NSZ nie znany jest ani jeden przypadek dokonania przez jej jednostki zabójstwa obywateli polskich żydowskiego pochodzenia ze względu na pochodzenie etniczne. Należy zaznaczyć również, iż w szeregach tej formacji służyli Polacy żydowskiego pochodzenia.

W styczniu 1945 r., w obliczu sowieckiej ofensywy, dowództwo brygady w obawie przed jej zniszczeniem przez zbliżającą się Armię Czerwoną i NKWD podjęło próbę wycofania się na zachód i uratowania jednostki jako siły zdolnej do walki o wolną Polskę. Dzięki lokalnym, doraźnym i taktycznym, porozumieniom z jednostkami niemieckimi Brygada rozpoczęła marsz ku zachodowi, ku jednostkom alianckim. Podczas przemarszu Dowódca Brygady nie zgodził się na podporządkowanie i współpracę wojskową z Niemcami. Nie pozwolił też rozbroić jednostki. Ostatecznie jednostkę skierowano do Czech i pozostawiono samą sobie. Podczas przemarszu polski oddział nawiązał kontakty z czeskim podziemiem. Równocześnie wysłano emisariuszy do sztabu Naczelnego Wodza i wojsk alianckich.

Brygada Świętokrzyska była jedynym polskim oddziałem partyzanckim w czasie II wojny światowej, który jako jednostka partyzancka oswobodził więźniów obozu koncentracyjnego poza granicami Polski. Był to obóz kobiecy w Holiszowie, podobóz KL Flossenburg, w którym osadzono ponad 1000 więźniarek różnej narodowości. Atak polskiej jednostki na ten obiekt uratował od śmierci żydówkę węgierską, które niemiecka załoga obozu miała spalić żywcem. Następnie oddziały Brygady nawiązały kontakt taktyczny z jednostkami 3 Armii Amerykańskiej gen. George'a Pattona.

Amerykanie dokonali sprawdzenia polskiej jednostki pod względem kontrwywiadowczym, uznając ją za jednostkę niekolaborującą z Niemcami, uznali ją jako jednostkę aliancką. Brygada była jedyną polską jednostką, która uzyskała od Amerykanów w maju 1945 roku prawo do noszenia odznak jednostek amerykańskich oraz broni. I to na zdjęciach widać, amerykańskie gwiazdy, głowa Indianina, symbole amerykańskich dywizji. Jednostka po zakończeniu wojny była wizytowana przez przedstawicieli Naczelnego Wodza, a jej żołnierze i oficerowie szkoleni byli w II Korpusie gen. Andersa. Wobec nacisków Sowietów, którzy żądali bezprawnie wydania polskiej jednostki, armia amerykańska spowodowała rozwiązanie jednostki i utworzenie z jej żołnierzy

i oficerów Kompanii Wartowniczych, jednostek polskich wspomagających amerykańskie wojska okupacyjne na terenie Niemiec.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i ust. 1a ustawy o drogach publicznych podjęcie przez radę gminy uchwały w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej wymaga uzyskania pisemnej zgody właścicieli terenów, na których jest ona zlokalizowana.

Wobec powyższego uzyskano od wszystkich współwłaścicieli przedmiotowej nieruchomości pisemną zgodę na nadanie nazwy ulicy i tym samym wypełniono normę prawną art. 8 ust. 1a o ustawy z dnia 21 marca 1985 r. drogach publicznych.

Nadanie nazwy drodze wewnętrznej pozwoli unormować problem z numeracją porządkową, rozwiąże problem z adresami mających wkrótce powstać nowych budynków, które będą oddalone od ulicy Stefana Batorego.

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

Z up. BURMISTRZA

mgr inż. Łukasz Cedro

Kierownik Referatu Gospodarki Nieruchomościami,
Ochrony Środowiska i Rolnictwa